

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 20 AUGUSTUS.

Hulp aan de gewonde soldaten !

Wij komen de welwillende aandacht onzer lezers inroepen op een werk dat voorzeker ieders goedkeuring moet wegdragen, op de *Internationale Vereeniging voor het verzorgen der gewonde soldaten*, eene menschlievende instelling, waarover onze eeuw te recht mag fier wezen.

Iedereen weet ongetwijfeld dat de oorlog tusschen Frankrijk en Pruisen reeds talrijke slachtoffers gemaakt heeft en er wellicht heel in 't kort nog meer maken zal, maar iets wat door iedereen niet genoegzaam gekend is, is dat het personeel, maar vooral de benoedigde voorwerpen om de wonden der gekwetsten te verbinden, niet voldoende is.

Om in dit gebrek te voorzien heeft de *Internationale Vereeniging* overal komiteeten ingesteld om geld, linnen, banden, compressen, medicijnen, enz. in te zamelen en die, *zonder onderscheid van nationaliteit*, te doen geworden aan de liefdadige personen, die zich met het verzorgen der gekwetsten bezig houden.

Het komitee dat in dit doel te Tongeren ingericht is, heeft reeds talrijke giften ontvangen. De leden verzoeken ons hunnen hartelijken dank uit te drukken aan de liefdadige personen die reeds hunnen oproep beantwoord hebben.

Het midden comitee van Brussel dringt aan op de spoedigste verzending der reeds ontvangen voorwerpen. Er is geen tijd te verliezen. Het getal der gewonde militairen groeit dagelijks met duizenden aan. Dat degene onzer medeburgers die aan dit edel werk willen deel nemen en die tot heden niet aan den oproep van het komitee beantwoord hebben, zich dus haasten hunne giften aan den eenen of den anderen der heeren leden van het komitee van Tongeren te doen toekomen.

Hoe staan de zaken te Rome ?

Menschelijker wijze gesproken, slecht, zeer slecht. Van alle kanten is het door vijanden omringd ; Garibaldi en zijne rooversbende sluipen als uitgehongerde wolven rond de schaapskooi om Herder en schapen te verslinden ; Victor-Emmanuel hunkert reeds naar het laatste plekje grond dat den Paus overblijft ; en Frankrijk verlaat Rome en stelt het onder de bescherming en bewaking van den meeneedigsten en trouwloosten der koningen.

Indien de Paus een vorst ware gelijk andere vorsten, wij zouden zonder aarzelen voorzegen : « Eer eene maand verlopen is, zal het Pausdom vernietigd zijn. » Maar wij weten

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MUHLBACH'S WERK
BENJOWSKY.

(Vervolg.)

Toen, na militaire buiging, reed de overste van Klusewsky den heuvel af, om de zijnen te vereenigen en met hen den afmarsch te beginnen.

Benjowsky bleef op den heuvel staan, en zag opletend en peinzend naar beneden op de zijnen op het levendig gewoel der ruiters en wagens. Eindelijk was het iets beters te onderscheiden. Men zag een detachement kavalerie in militaire orde afmarcheren, vervolgens eene lange rij wagens, aan wier zijden troepen ruiters reden. Dan kwamen weder kavalerie-afdelingen, waarbij zich met langzamen, loomen tred eene kudde runderen aansloot. Men hoorde in de verte hun luid geloei en het blaten van honderde schapen, die het einde van den trein vormden.

— Als een edelmoedigen wind den armen belegerden deze klanken overbrengt, zullen zij hun als eene bemelsche muziek klinken, zegde Benjowsky glimlachend. Zelfs ossen en schapen kunnen den armen geplaagden menschen als boden Gods voorkomen en hun hart met vreugd en dank vervullen. Ach, vriend, het is toch een zeer booze wisselvallige zaak een mensch te zijn. Maar zie, ginds verdwijnen de lieve hemelboden in eene stofwolk. Deze wolk is voor ons het sein tot den aanval. Voorwaarts !

Hij rende den heuvel af met zijnen vriend aan zijne zijde, de officiers van zijn gevolg achter zich.

Nu werd het levendig in Benjowsky's scharen. Men hoorde niets dan kommando-woorden, het

en gelooven dat het Pausdom van God ingesteld, door God bestuurd en beschermd zijnde, al de woeden der hel zal trotseren, en maar te niet zal gaan met de wereld. « Ik zal met u zijn tot het einde der eeuwen ! » heeft de Almachtige tot Petrus en diens opvolgers gezegd.

En ziet, hoe dit woord als een gedurig mirakel verwezenlijkt is. Wat stormen heeft het Pausdom niet ondergaan ? Hoe dikwijls hebben al de machten der wereld tegen hetzelfde niet storm geloopt ? En het blijft leven, het schittert dagelijks met meer glans ; niets, noch aardsch geweld, noch roest der tijden vermindert deszelfs macht en schoonheid ; en, gelijk graaf de Maistre zegt : « De Kerk is als een afgeleefde grijaard door de eeuwen niet krachteloos geworden, neen, verre van daar ; de eeuwen over haar heenglijdende, hebben haar slechts voltooid en steeds vaster gevestigd. »

Zeker we zijn nog niet aan het einde, en niemand kan voorzegen, wat de duistere toekomst zal brengen ; het is mogelijk dat God toelaat dat de Paus zijne tijdelijke macht verliest en dat de Revolutie voor een oogenblik haar doel bereikt. Maar dan zal ook de wereld op zijne grondvesten schudden en ineen storten ; en men zal zien 't geen onze voorvaders gezien hebben : De Paus zal verrijzen, en de vorsten en volkeren, die hem vroeger wilden kruisigen, zullen bij hem hulp, verlossing en heil zoeken.

Wat moeten wij nu doen ? Ons vaster hechten met hert en ziel aan onze Moeder de H. Kerk ; den Paus helpen door gebeden en aalmoesen, en dan gerust, betrouwvol en zonder de minste vrees de gebeurtenissen afwachten. Het Pausdom zal overwinnen ; hoe meer alles zich tegen hetzelfde schijnt te keeren, des te schitterender zal de overwinning zijn.

Brief aan den Koning van Pruisen.

Het *Journal de Bruxelles* deelt twee brieven mee, die wij echter op zijne verantwoordelijkheid zullen laten. De eerste is van Z. H. Pius IX ; de tweede van Koning Wilhelm.

Ziehier de eerste :

Majesteit,

« In de gewichtige omstandigheden, in welke wij ons bevinden, zal het u misschien ongewoon schijnen eenen brief van mij te ontvangen ; maar stadhouder op aarde van den God des vredes, kan ik niets minder doen dan u mijne bemiddeling aanbieden. » Mijn wensch is, de toebereidsels des oorlogs te zien verdwijnen en de rampen te beletten die er het onvermijdelijk gevolg van zijn.

binneken en snuiven der peerden, het ratelen van de in snellen ren voortrollende kanons, en vervolgens den draf der kavallerie die zich in beweging stelde. De vanen wapperden, de trommels roffelden, de muzikanten lieten bunne schetterende, juichende klanken hooren, en peerd en ruiter, door deze klanken aangevuurd en in vervoering gebracht, stormden haastiger voorwaarts. Voor den troep, in zijn schitterende uniform, de golvende vederbos op den boogen chako, reed generaal Benjowsky met stralend gezicht en vlammeende oogen, die als degenspijzen in de gelederen der vijanden boorden ; aan zijne zijde zijn wapenbroeder, de overste Wyndblad, men moet en fierheid op het krachtig gelaat, met glinsterende oogen en helder voorhoofd.

— Ziedaar den vijand ! jubelt Benjowsky. Nu begint het feest. Nog een handdruk, vriend ! Trouw tot den dood ! Nu voorwaarts ! In de vijandlijke gelederen !

Met donderende snelheid stormt nu de kavalerie voorwaarts, regelrecht op den vijand toe, die, verschrikt door den ontzettenden schok, den haastigen overvachten aanval, zich niet te weer kan stellen, en, van ontzetting bevangen, terugwijkt.

En de poolsche ruiters rennen voorwaarts, steeds de wijkenden na ; iedere sabelhouw treft een vijand en velt hem ter aarde, en de hinnikende peerden stormen over de gevallen heen. Maar spoedig is 't den russischen officieren gelukt hunne verschrikte troepen weer te verzamelen, de vluchtelingen met kommando-woord tegen te houden en tot staan te brengen. Zij vormen zich weder in gelederen, zij houden stand.

Op hen werpen zich met wild geschreeuw, met luid zegegejubel de poolsche ruiters. Een

» Mijne bemiddeling is die van eenen souverein, die in zijne hoedanigheid van Koning » geenen na-iever kan opwekken, ter oorzaak » van de kleine uitgestrektheid van zijn grond- » gebied, maar die toch vertrouwen zal inboe- » zemen door den zedelijken en godsdienstigen » invloed dien hij personifieert.

» Dat God mijne wenschen verhoore en dat » hij ook die verhoore, welke ik uitspreek » voor uwe Majesteit, met welke ik wensch » vereenigd te zijn door de banden eener » zelfde liefde.

PIUS P. P. IX.

» Uit het Vatikaan den 22 juli 1870
» P. S. Ik heb insgelijks aan Z. M. den » Keizer der Franschen geschreven. »

Berlijn, 30 juli 1870.

» Zeer doorluchtige Paus !

» Ik ben niet verwonderd maar diep be- » wogen geweest, toen ik de treffende woorden » las, geschreven door uwe hand, om de stem » van den God des vredes te doen hooren. Hoe » zou mijn hart een zoo machtig beroep niet » aanhooren ? God is mijn getuige dat noch ik, » noch mijn volk dien oorlog gewenscht of » uitgedaagd hebben. Gehoorzamiende aan de » geheiligde plichten die God aan de souve- » reinen en volken oplegt, nemen wij den » degen op om de onafhankelijkheid en de eer » des vaderlands te verdedigen, en wij zullen » altijd gereed zijn hem te laten rusten, zoo- » haast dit bezit zal gewaarborgd zijn. Indien » uwe Heiligheid mij, van den kant van hem » die zoo onverwacht den oorlog verklaard » heeft, de verzekering van oprecht vreedzame » gevoelens kan geven en waarborgen tegen » den terugkeer van zoodanige aanranding » des vredes en der rust van Europa, dan zal » ik het gewis niet zijn die deze zal weigeren » aan te nemen uit de eerbiedwaardige handen » Uwer Heiligheid, vereenigd als ik met haar » ben door de banden der christelijke liefde en » eener oprechte vriendschap.

» WILHELM. »

Wij deelen die brieven zonder verdere opmerking mede.

Politieke beweging in België.

Men weet dat sedert gisteren eene brigade van ons leger het bevel heeft ontvangen om zich naar de fransche grens en die van het groothertogdom Luxemburg te begeven.

Deze voorzorgmaatregel heeft voor doel de gevaren te voorkomen die zouden kunnen voortspuiten uit eenen inval op ons grondgebied gedaan door fransche of duitsche troepen, in geval van neerlaag langs den kant van Metz of Thionville.

vreeselijk gevecht begint, en wederom wijken de Russen, wederom maaien de zweerden der Polen de hoofden van de rompen. Zij wijken ten tweedemale, maar hoor, daar klinkt het ginds met schetterenden jubelklank, als vroolijke veldmuziek. En de Russen staan en juichen elkander toe : « De onzen komen ! » — En de Polen staken een oogenblik hun bloedig werk en zien verschrikt naar de zijde, van waar de muziek klinkt. Eene ontzaglijke donkere wolk rolt nader met tromgeroel en krijgsmuziek, met vliegende vaandels en wapperende standaards.

De Russen ! Nieuwe toevoeren van de Russen, schreeuwden de Polen, en met den moed der wanhoop zetten zij den strijd voort.

— De Russen komen, jubelt Benjowsky. Zij trekken van de poort van Podgorze af. Mijn plan is gelukt. Nu zal Klusewsky de poort bezetten en zijn intocht te Krakau doen. Moed, dapperen, moed ! Voorwaarts tegen den vijand ! Wij moeten overwinnen of sterven !

— Wij moeten overwinnen of sterven ! juichen en schreeuwen de Polen, en onder woest gebrul en kanongebulder stormen zij den nieuw aarrukkenden vijand tegen.

Maar ook van den anderen kant rukken nu de Russen aan. Generaal Apraxin heeft naar alle zijden zijne ordonnancen gezonden, hij heeft het geheele belegerings-korps hierheen bescheiden, want hij kent de dapperheid der poolsche ruiters en weet dat de vermetele generaal Benjowsky aan de spits dezer ruiters staat.

Hij heeft het geheele belegerings-korps hier gezonden, aan den oever van den Weichsel, en in snelmarschen stormen de Russen aan. Voor hen, ter rechter- en linkerzijde is de vijand, slechts den rug hebben de strijdende Polen nog

De dagbladen van Arlon hadden de aandacht geroepen op deze gewichtige gebeurtenis.

De openbare denkwijze vraagt zich af, welke de plicht zou zijn van een onzijdig land in een geval van dien aard. Volgens het volkenrecht zouden de vreemde troepen, die een toevluchtsoord naar ons land zouden komen zoeken, ontwapend moeten worden, maar iedereen is van meening, dat een dergelijk feit aan onze troepen bijzonder veel tact en voorzichtigheid zou opleggen. Het zou dus noodig zijn aan de opperhoofden de juiste onderrichtingen te geven en België niet in gevaar te brengen door te veel ijver.

Uit verschillende plaatsen ontvangen wij klachten over de onregelmatigheid waarmee de *POSTRIJDER* besteld wordt. Wij kunnen verzekeren dat dit onze schuld niet is, want ons blad wordt regelmatig 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags bij tijds op het postkantoor gebracht.

Wij verzoeken nog eens alle personen die het blad niet bij tijds ontvangen, ons hunne klacht dadelijk te doen toekomen, ons *den hand der gazet bij te voegen*.

De bestendige deputatie heeft, ten gevolge der examens die plaats gehad hebben voor het schooljaar 1869-1870, tusschen de leerlingen der middelbare scholen in 't kanton Tongeren, de prijzen verleend aan de hierna genoemde leerlingen :

- 1ste prijs. François Waltherus van Vechmaal.
- 1ste accessit. Meyers Hendrik van 's Heeren-Elderen.
- 2de accessit. Peetermans Willem van Vechmael.
- 3de accessit. Steegen Libertus van Millen.

Ziehier eenen brief, door eenen Pauslijken zoonaf van Zomergem uit Rome geschreven :
Rome, 9 augustus 1870.

Bemide Broeder,

In de zwaarwichtige omstandigheden, in welke wij ons thans bevinden, geloof ik eenige regelen nepens onzen toestand te moeten schrijven. De Franschen, gelijk gij weet, hebben de hulp-troepen uit de Pauselijke Staten getrokken. Onmiddellijk zijn vijf onzer compagnieën heen in Viterbo en in Civita-Vecchia gaan vervangen. Drie batterijen kanoniers hebben het fort verlaten. De burgerwacht doet ook dienst gelijk de soldaten.

De burgers zijn voor het algemeen stil en rustig ; doch bij de minste militaire beweging snellen zij op de straat. Vele aanboudingen hebben sedert eenigen tijd plaats gehad 's Avonds ontstaat er dikwijls twist tusschen Italianen en Pauselijke soldaten. Gevechten, ja moorden zelfs

vrij Indien zij omsingeld zijn, blijft hun niets over dan te sterven, dan zich aan voor man te laten nederschielen !

Reeds is de woedend aanstormende vijand in de voorste gelederen der Polen gedrongen, maar deze wijken niet, zij houden stand en zetten met leeuwenmoed den strijd voort, maar te midden van hunne doorgebroken gelederen strijdt hun generaal Benjowsky ; op hem zijn zij, als hun moed dreigt te verlaauwen, uit zijn vlammeend gezicht putten zij nieuwen moed, nieuwen strijdlust.

Maar steeds woedender stormen de russische benden aan, die viermaal sterker dan de Polen zijn. Bergen lijken bedekken den grond en belemmeren het terrein voor de strijders. Reeds is het vierde gedeelte der Polen gevallen, en de benden Russen schijnen nog altijd te vermeerderen.

Somwijlen wendt Benjowsky midden in het gevecht de oogen naar de vesting, die daar in den zonneglaus ligt. Nog altijd waait de vlag op den kasteeltoren, nog altijd moet het gevecht worden voortgezet ! Eensklaps klinkt een kreet van zijne lippen en hij wendt zich met stralende oogen tot den vriend die aan zijn zijde strijdt.

— Vriend, zie ginds heen ! De vlag is verdwenen. Het konvooi is in de stad !

— Ja, God zij geloofd ! De vlag is verdwenen !

— Nu mogen wij aan onze eigene redding denken !

En hij heft zich hoog op in den zadel en roept met stentorstem : « Retireren ! » En hem na schreeuwen en roepen de officieren : « Retireren ! »

De Polen wenden hunne peerden en rijden terug, den weg die zij des morgens gekomen